

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/17/2021
Identifikačné číslo spisu: 5118011401
Dátum vydania rozhodnutia: 09.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5118011401.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného T. N., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 9. septembra 2021 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Lenky Špiriakovej, PhD. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 7. mája 2020, č. k. 3To/18/2020-734, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku sa vyslovuje, že uznesením Krajského súdu v Žiline zo 7. mája 2020, č. k. 3To/18/2020-734, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku b o l p o r u š e n ý z á k o n v ustanoveniach § 319 Trestného poriadku, § 101 Trestného poriadku a § 119 ods. 3 Trestného poriadku v n e p r o s p e c h obvineného T. N..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 7. mája 2020, č. k. 3To/18/2020-734, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Krajskému súdu v Žiline p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

IV. Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku sa obvinený T. N., nar. XX. G. XXXX v L., trvale bytom L., J. P. XXXX/XX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, n e b e r i e d o v ä z b y.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 20. decembra 2019, sp. zn. 35T/131/2018, uznal obvineného T. N. za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že od presne

nezisteného času prechovával vo svojom osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes E XXX CDI, ev. č. L. XXX V., do 3. mája 2018 do 18.20 hod., kedy bol v uvedenom vozidle zadržaný v zmysle § 85 ods. 2 Trestného poriadku na ceste X/XX v km XXX,00 v S. - P., oproti reštaurácii L., pričom pri obhliadke vozidla v priechniku pod vysúvacím panelom digitálneho displeja multimédií a GPS bola zaistená zrezaná zatavená injekčná striekačka K. s piestom modrej farby o dĺžke 6,5 cm a priemere 2 cm s obsahom kryštalickej látky svetloružovej farby s hmotnosťou 10,94 g, pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Lupča ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2018/1185 bola vykonanými analýzami kryštalická látka identifikovaná ako zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu, kde bol obsah metamfetamínu stanovený na 71,8% hmotnostného (vyjadrené ako báza), čo zodpovedá 196 - 786 bežným jednotlivým dávkam drogy spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, čo v konkrétnom prípade predstavuje hodnotu zaistených omamných a psychotropných látok vo výške najmenej od 547 eur do 1.094 eur, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ktoré sú uvedené v zozname omamných a psychotropných látok zákona č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z., pričom T. N. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/193/2012 zo dňa 22. novembra 2012, právoplatným dňa 22. novembra 2012, odsúdený za zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere dva roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) uznesením zo 7. mája 2020, č. k. 3To/18/2020-734, zamietol podľa § 319 Trestného poriadku („Tr. por.“), pretože nebolo dôvodné. Uznesenie krajského súdu prevzal obvinený 8. júna 2020 a jeho obhajca 10. júna 2020.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený T. N. vo svoj prospech prostredníctvom obhajkyne JUDr. Lenky Špiriakovej, PhD. písomným podaním z 13. októbra 2020, doručeným na okresný súd 28. októbra 2020 (č. l. 815 - 860). Obvinený v dovolaní navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 3To/18/2020-734 zo 7. mája 2020 bol porušený zákon v § 2 ods. 1, 2, 4, 9, 10, 12 Tr. por., § 58 ods. 1 Tr. por., § 85 ods. 1 Tr. por., § 93 ods. 1 Tr. por., § 101 ods. 1, 2 Tr. por., § 104 Tr. por., § 119 ods. 1, 2 Tr. por., § 154 Tr. por., § 176 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. v neprospech obvineného a preto sa z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), i) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušuje, zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia obsahovo a skutkovo viažuce sa na napadnuté uznesenie krajského súdu, pretože vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo jeho zrušením, stratili svoj podklad, a to rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/131/2018 z 20. decembra 2019, ktorým bol porušený zákon v rovnakých ustanoveniach ako v prípade napadnutého uznesenia krajského súdu (s výnimkou § 176 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por.) a navyše aj v ustanoveniach § 163 ods. 1 písm. d) Tr. por. a § 168 ods. 1 Tr. por., zrušujú sa aj všetky ďalšie rozhodnutia skutkovo a obsahovo viažuce sa na napadnuté uznesenie krajského súdu a uvedený rozsudok okresného súdu, pretože vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili svoj podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. sa Okresnému súdu Žilina prikazuje, aby vec znovu prerokoval a rozhodol a zároveň, aby rozhodol, že obvinený T. N. sa neberie do väzby a prepúšťa sa na slobodu.

Obvinený podal dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por. a uviedol v ňom päť základných dovolacích námietok týkajúcich sa predbežnej operatívnej informácie, zadržania obvineného, obhliadky, resp. prehliadky motorového vozidla, priebehu samotnej obhliadky motorového vozidla a zákonnosti, resp. nezákonnosti dokazovania.

Podstatou poukazovania na existenciu predbežnej operatívnej informácie a namietania vykonania obhliadky motorového vozidla, v ktorom bola zaistená injekčná striekačka so psychotropnou látkou

metamfetamínom, za neoprávnené prechovávanie ktorej bol obvinený v tejto veci odsúdený, je tá skutočnosť, že z dotknutého úradného záznamu Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Stred z 3. mája 2018, sp. zn. PPZ-NKA-PZJ3-28-070/2018-PZ, vyplýva, že dňa 3. mája 2018 v čase o 18.20 hod. v zmysle § 85 ods. 2 Tr. por. policajti obmedzili osobnú slobodu podozrivej osoby T. N. z dôvodu zabezpečenia dôkazov a zabránenia páchania trestnej činnosti, nakoľko operatívno-pátracou činnosťou policajti expozitúry Stred dnešného dňa získali informáciu, že podozrivý T. N. má prevážať v osobnom motorovom vozidle Mercedes Benz ev. č. L.-H. bielej farby omamné a psychotropné látky. Vzhľadom na tento úradný záznam a rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. OS Ža-V-89/1/2018, Ntt 55/2018 z 13. apríla 2018 a z ITP polícia predbežne vopred neurčený čas disponovala operatívnou informáciou, podľa ktorej mal obvinený vo svojom motorovom vozidle vec dôležitú pre trestné konanie (pervitín), resp. že môže byť páchaný konkrétny trestný čin tak, že vo vozidle sa majú prevážať omamné a psychotropné látky. Polícia v zmysle existencie predbežnej operatívnej informácie mala voliť po zabezpečení súhlasu prokurátora postup výlučne podľa § 101 ods. 1, 2 Tr. por., žiadny iný procesný postup nebol prípustný a podľa zákona mala byť uskutočnená prehliadka iných priestorov a pozemkov. Skutočnosť, že polícia zastrela uskutočnenie neodkladného úkonu za obhliadku podľa § 154 Tr. por., pričom toto zastretie uskutočneného dokazovania odobril aj prvostupňový súd a odvolací súd, zakladajú nielen dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), i) Tr. por., ale nasvedčujú aj skutočnosti, že usvedčujúci dôkaz bol zabezpečený v rozpore s § 119 ods. 2 Tr. por. Polícia mala vzhľadom na dispozíciu s operatívnou informáciou o tom, že obvinený mal prevážať vo svojom vozidle omamné a psychotropné látky, dostatok času do začatia vykonávania prehliadky na to, aby si zabezpečila na jej uskutočnenie súhlas prokurátora ako to predpokladá § 101 ods. 1 Tr. por., avšak polícia si daný súhlas preukázateľne nezabezpečila a následne mala po zastavení vozidla v súlade s § 104 ods. 1 Tr. por. podozrivého vyzvať na dobrovoľné vydanie veci dôležitej pre trestné konania a následne použiť postup podľa § 101 Tr. por. Okresný súd ani krajský súd sa vo svojich rozhodnutiach s daným pochybením nevysporiadali, ako aj s vplyvom existencie predbežnej operatívnej informácie na výber prostriedkov dokazovania a absolútne opomenuli vyriešiť zásadnú procesnú otázku na výber prostriedkov dokazovania, a to obhliadky v zmysle § 154 Tr. por. alebo prehliadky podľa § 101 Tr. por., ktorý fakt má sekundárne vplyv aj na posúdenie zákonnosti získaného dôkazu podľa § 119 ods. 2 Tr. por. Opomenutie vyporiadania sa s existenciou predbežnej operatívnej informácie o tom, že obvinený mal dňa 3. mája 2018 v motorovom vozidle prevážať vec dôležitú pre trestné konanie (omamné a psychotropné látky) zo strany okresného súdu a krajského súdu v napadnutých rozhodnutiach predstavuje nielen arbitrárnosť označených rozhodnutí, ale aj výrazné porušenie práva obhajoby vo vzťahu k tomu, že prvostupňový súd a odvolací súd boli povinní sa s touto zásadnou námietkou obhajoby riadne vysporiadať aj s ohľadom na obhajobou predloženú judikatúru - rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. októbra 2011, sp. zn. 2 Tdo 37/2011, ďalej dovolateľ poukázal aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veciach sp. zn. 3 Tdo 11/2013, 4 Tdo 23/2014, 2 Tdo 27/2012 (R 47/2013-I.), resp. odbornú trestnoprávnú literatúru špecifikovanú v dovolaní a podporne aj na zjednocujúce stanovisko Krajskej prokuratúry Bratislava, podľa ktorého ak policajti vykoná prehliadku dopravného prostriedku v súlade so zákonom o Policajnom zbore za situácie, že dopredu disponuje informáciou o tom, že v konkrétnom motorovom vozidle sa majú prevážať omamné a psychotropné látky a následne ich pri prehliadke aj nájde, pôjde o dôkaz nepoužiteľný v trestnom konaní, nakoľko policajti nepostupovali podľa Trestného poriadku a prehliadku dopravného prostriedku vykonal v rozpore s § 101 Tr. por.

Prvostupňový súd a odvolací súd sa s existenciou predbežnej operatívnej informácie a vplyvu jej existencie na druhový výber prostriedkov dokazovania v rámci napadnutých rozhodnutí absolútne opomenuli vysporiadať v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 10, 12, § 119 ods. 1, 2, 4 a 168 ods. 1 Tr. por. a podľa dovolateľa také konanie a spôsob rozhodovania je absolútne neprípustný pre zásah do obvineného práva na spravodlivý proces garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por. a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR.

K námietke zadržania obvineného dovolateľ poukázal na skutočnosť, že uznesením ČVS: PPZ-483/NKA-PZ-ST-2018 bolo začaté trestné stíhanie vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr. por. zadržaním podozrivej osoby pri páchaní trestného činu podľa § 85 ods. 2 Tr. por., pričom vzhľadom na skutočnosť, že existovalo podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, ktorým polícia disponovala v dostatočnom časovom predstihu, vzniká povinnosť vykonávať zadržanie podozrivého príslušníkmi Policajného zboru výlučne podľa ustanovenia § 85 ods. 1 Tr. por. a nie podľa § 85 ods. 2 Tr. por., v prípade ktorého ide o inštitút tzv. občianskeho zadržania, ktoré môže uskutočniť ktokoľvek s výnimkou príslušníka Policajného zboru. Takéto zadržanie obvineného bolo potom nezákonné a má za následok aj ďalšiu nezákonnosť procesného postupu, predovšetkým uskutočnenie obhliadky jeho motorového vozidla. V tomto ohľade dovolateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1TdoV I/2011 zo 14. júna 2011 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tdo 20/2016 z 21. júna 2016. Pokiaľ ide o zákonnosť zadržania, tak dovolateľ poukázal aj na to, že mal údajne spáchať priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dňa X. mája XXXX v čase 18.20 hod. v obci P., pričom v predmetnej veci primárne malo ísť o objasňovanie priestupku na úseku cestnej premávky, ktorého sa mal údajne dopustiť a nie o odhaľovanie trestnej činnosti, pretože polícia si napriek predbežnej operatívnej informácii o prevoze omamných látok nebola schopná vopred zabezpečiť súhlas prokurátora na prehliadku daného motorového vozidla podľa § 101 ods. 1, 2 Tr. por., ale jej príslušník účelovo spôsobil dopravnú nehodu, aby zadal dôvod zastavenia a následného zadržania obvineného, pričom potom teda nebolo ani prípustné nielenže vykonať účelovú obhliadku motorového vozidla podľa § 154 Tr. por., ale je vôbec otáznne, či bolo prípustné uskutočniť prehliadku motorového vozidla podľa ustanovení Trestného poriadku alebo ustanovení zákona o Policajnom zbore.

Dovolateľ ďalej poukázal, že v žiadnom prípade nebol povinný sám seba usvedčovať v trestnom konaní a rovnako nebol povinný ani spolupracovať s OČTK, ktorý pre uskutočnenie obhliadky podľa § 154 Tr. por. bol najskôr povinný v súlade s § 89 ods. 1 Tr. por. vopred vyzvať obvineného na dobrovoľné vydanie veci dôležitej pre trestné konanie, avšak takýto postup zo strany polície absentuje, a to aj s poukazom na § 58 ods. 1 a § 93 ods. 1 Tr. por. (o každom úkone musí byť spísaná zápisnica), a teda obvinený po jeho zadržaní preukázateľne nebol poučený, pokiaľ ide o dobrovoľné vydanie veci a následkoch takého vydania veci alebo odňatia veci. Takúto výzvu na vydanie vecí dôležitých pre trestné konanie neobsahuje ani dotknutá zápisnica o obhliadke motorového vozidla a kamerový záznam z nej a k realizácii tejto výzvy sa dokonca nevyjadril ani jeden z vypočutých svedkov (T. B., Ľ. L., T. D., J. Á. L.) a prvostupňový súd opomenul v naznačenom rozsahu realizovať dokazovanie v rámci výsluchu svedkov. Obvinený policajným orgánom dôkazy dobrovoľne nevydal, vzali si ich sami pri prehliadke motorového vozidla, ktorú účelovo a alibisticky zastrelili za obhliadku motorového vozidla uskutočnenú podľa § 154 Tr. por. napriek tomu, že disponovali predbežnou operatívnou informáciou o prevoze omamných látok v motorovom vozidle a neboli schopní zabezpečiť si vopred súhlas prokurátora.

V prípade namietania priebehu samotnej obhliadky motorového vozidla dovolateľ túto skutočnosť namieta najmä s dôrazom na priebeh nakladania a skladania motorového vozidla a prítomnosti neidentifikovanej osoby pri týchto úkonoch, neurčitej dispozície s kľúčmi od motorového vozidla po bližšie neidentifikovaný čas a neznámou osobou, porušenie pečatí, príp. svojvoľnú manipuláciu s nimi, prehliadanie vozidla kamerou zapožičanou z colného úradu, dovolateľom označené chaotické používanie služobných psov pri obhliadke a vykladanie osobných vecí z motorového vozidla nezachytené v zápisnici, ktoré boli podľa dovolateľa v rozpore s § 58 ods. 1 a § 93 ods. 1 Tr. por. a v zásade narušením zákonnosti obhliadky s poukazom na § 119 ods. 2 Tr. por. Dovolací súd uvádza, že tieto skutočnosti ohľadom namietaného priebehu obhliadky motorového vozidla uvedené v dovolaní nie je potrebné bližšie rozvádzať vzhľadom na spôsob rozhodnutia dovolacieho súdu.

Napokon dovolateľ k námietke zákonnosti, resp. nezákonnosti dokazovania predovšetkým uviedol, že vzhľadom k tomu, že došlo k nezákonnému postupu a k nezákonnému získaniu majoritného usvedčujúceho dôkazu omamnej a psychotropnej látky, je zrejmé, že pre predmetnú nezákonnosť všetky ostatné priamo či nepriamo na tento dôkaz sa viažuce dôkazy trpia automaticky takou nezákonnosťou, ktorú nie je možné dostatočne zhojiť akýmkoľvek procesom dokazovania a sú potom rovnako nezákonné a aj neúčinné a v trestnom konaní nepoužiteľné.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Žilina písomným podaním z 26. novembra 2020, doručeným na okresný súd 27. novembra 2020 (č. l. 864 - 866), ktorým navrhla dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. zamietnuť, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. prokurátor uviedol, že dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a z komentára k predmetnému ustanoveniu vyplýva, že dovolanie v zmysle uvedeného je možné vtedy, ak obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, ide o porušenie ustanovenia o povinnej obhajobe v zmysle § 37 Tr. por., pričom v tomto konkrétnom prípade mal obvinený od začiatku prípravného konania zvoleného obhajcu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. prokurátor uviedol, že dovolateľ nepoukázal na procesné pochybenia súdu, ktoré by boli dôvodom na zrušenie napadnutých rozhodnutí. Súd uznal obvineného za vinného na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pri plnom zachovaní zásady bezprostrednosti a ústnosti a žiaden dôkaz nebol vykonaný v rozpore s Trestným poriadkom. Hlavným dôvodom dovolania je skutočnosť, že prehliadka vozidla, v ktorom boli nájdené drogy, bola vykonaná podľa § 154 Tr. por. a nie podľa § 101 ods. 1, 2 Tr. por. Prokurátor uviedol, že v tomto kontexte dovolateľ doslova uráža jednotlivých sudcov okresného súdu a krajského súdu, keď v dovolaní uvádza, že ich rozsudky sú „doslova scestné“ a ak by si dovolateľ dôsledne preštudoval jednotlivé rozhodnutia, tak by zistil, že súdy pri konštatovaní zákonnosti prehliadky miesta činu podľa § 154 Tr. por. vychádzali z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 363/2009 z 25. novembra 2009, z ktorého vyplýva, že je vylúčené, aby sa za iné priestory v zmysle § 99 ods. 2 Tr. por. považovalo motorové vozidlo ako hnutelná vec.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. prokurátor uviedol, že dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (napr. neúplnosť skutkových zistení, nesprávne hodnotenie dôkazov). Z uvedeného vyplýva, že dovolací súd v dovolacom konaní nepreskúmava výšku ani druh zákonne uloženého trestu a v tomto konkrétnom prípade bol obvinenému uložený zákonný trest s prihliadnutím na ustanovenie § 34 Tr. zák.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 12. marca 2021 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa dotknutého rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft.

Pri prejednaní podaného dovolania na verejnom zasadnutí dovolacieho súdu prokurátorka navrhla v konečnom návrhu dovolanie obvineného zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por.

Obhajca obvineného v konečnom návrhu navrhol dovolaniu v plnom rozsahu vyhovieť, zrušiť napadnuté rozhodnutia a vec vrátiť na ďalšie konanie Okresnému súdu Žilina a pokiaľ ide o rozhodnutie o väzbe, navrhol, aby obvinený nebol vzatý do väzby.

Obvinený v konečnom návrhu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s návrhom obhajcu. Predtým sa obvinený na verejnom zasadnutí vyjadril k svojim osobným, rodinným a majetkovým pomerom.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 <., vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo

rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 119 ods. 3 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Podľa § 101 ods. 1 Tr. por. prehliadku iných priestorov alebo prehliadku pozemku je oprávnený nariadiť predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt. Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa vlastníčkovi alebo užívateľovi priestorov alebo pozemku, alebo jeho zamestnancovi pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Podľa § 101 ods. 2 Tr. por. prehliadku iných priestorov alebo pozemkov vykoná bez meškania orgán, ktorý ju nariadil, alebo na jeho príkaz policajt.

Podľa § 101 ods. 3 Tr. por. bez príkazu alebo súhlasu podľa odseku 1 môže policajt vykonať prehliadku iných priestorov alebo pozemkov len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine, alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie, alebo o prenasledovanú osobu, ktorá sa ukrýva v týchto priestoroch. O vykonaní tohto úkonu musí však bez meškania upovedomiť orgán, ktorý je oprávnený vydať príkaz alebo súhlas podľa odseku 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov. Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia týmto súdom spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu s dôrazom na preskúmanie zákonnosti a odôvodnenosti výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu so zameraním na uplatnené dôvody dovolania a obsah podaného dovolania viazanú dôvodmi dovolania v ňom uvedenými (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a po vyjadrení dotknutých strán na verejnom zasadnutí zistil porušenie zákona v neprospech obvineného ohľadom namietaného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa vyžaduje zistenie, že rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolací súd k tomu prioritne uvádza, že porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak mal relevantný negatívny dopad na práva obvineného, v opačnom prípade tento dovolací dôvod nemôže byť splnený.

Dovolateľ pod tento dôvod zahrňuje predovšetkým námietku ohľadom vykonania obhliadky motorového vozidla, pri ktorej bola zaistená injekčná striekačka s obsahom metamfetamínu ako nosný dôkaz v prejednávanej veci bez toho, aby sa postupovalo podľa § 101 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd k tomu uvádza, že práve posúdenie zákonnosti vykonania obhliadky, resp. prehliadky motorového vozidla obvineného uvedeného v skutkovej vete rozsudku okresného súdu, v priestoroch ktorého bola nájdená a zaistená injekčná striekačka s kryštalickou látkou, ktorá obsahovala psychotropnú látku metamfetamín, za ktorej neoprávnené prechovávanie bol obvinený odsúdený, je podstatou posúdenia danej veci, keďže zákonnosť či nezákonnosť tohto úkonu má podstatný vplyv na právne posúdenie celej veci.

Z obsahu napadnutého uznesenia krajského súdu a predtým vydaného rozsudku okresného súdu vyplýva, že súdy v pôvodnom konaní uvedený úkon právne posúdili ako vykonanie obhliadky podľa § 154 ods. 1 Tr. por. s poukazom, že motorové vozidlo nie je iným priestorom podľa § 99 ods. 2 Tr. por., v prípade prehliadky ktorého treba podľa § 101 ods. 1 Tr. por. vydať na tento úkon písomný príkaz, čo zdôvodnili poukázaním na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 363/2009-16 z 25. novembra 2009, podľa ktorého je vylúčené, aby sa za iné priestory považovalo motorové vozidlo ako hnutelná vec.

V tomto ohľade treba uviesť, že právna argumentácia, ktorú zvolili súdy v pôvodnom konaní s poukazom na predmetné rozhodnutie Ústavného súdu SR bola logická a zrozumiteľná a jej podstata bola v tom, že pokiaľ motorové vozidlo nie je iným priestorom podľa § 99 ods. 2 Tr. por., nie je možné, aby sa na jeho prehliadku vzťahovalo ustanovenie § 101 Tr. por., ktoré sa týka iných priestorov a pozemku definovaných v § 99 ods. 2 Tr. por. V tomto ohľade bola argumentácia v napadnutom uznesení krajského súdu a predtým vydaného rozsudku okresného súdu konzistentná a bola opretá o konkrétne rozhodnutie Ústavného súdu SR. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že je neadekvátnym, aby dovolateľ používal expresívne výrazy o „scestných“ záveroch okresného súdu a krajského súdu, ktorých by sa mal v budúcnosti vyvarovať.

Dovolací súd uvádza, že táto vyššie uvedená argumentácia okresného súdu a krajského súdu však vychádza z ojedinelého, vecne už prekonaného rozhodnutia Ústavného súdu SR o tom, že motorové vozidlo nie je iným priestorom podľa § 99 ods. 2 Tr. por. V tomto ohľade treba uviesť, že súdna prax je (resp. už bola v čase vydania napadnutého rozhodnutia krajského súdu) bezrozporne ustálená na tom, že v prípade prehliadky motorového vozidla vykonaného v trestnom konaní je nutné postupovať podľa § 101 Tr. por.

V tomto ohľade treba prioritne poukázať, že podľa ustálenej súdnej praxe pri relevantných poznatkoch o podozrení zo spáchania trestného činu, ktorými polícia disponuje v dostatočnom časovom predstihu,

vzniká povinnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa Trestného poriadku a v takom prípade možno dôkaz pre trestné konanie získať len trestno-procesným postupom (k tomu primerane R 47/2013-I.). V tomto ohľade bola teda nutnosť postupovať podľa Trestného poriadku vzhľadom na to, že orgán činný v trestnom konaní disponoval informáciou z operatívno-pátracej činnosti o prevoze omamných a psychotropných látok obvineným v jeho motorovom vozidle (k tomu bližšie skutočnosti uvedené v ďalšom), čo splnené bolo.

Ohľadom rozlišovania postupu podľa ustanovení § 101 Tr. por. a § 154 Tr. por. dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej príkaz vyšetrovateľa, prokurátora či súdu sa v trestnom konaní má vydať v prípade zákonného dôvodu na zásah do základných práv a slobôd dotknutej osoby, a teda v takom prípade je potrebné vydať príkaz na domovú prehliadku či príkaz na prehliadku iných priestorov alebo pozemku. Taký príkaz nie je potrebné vydať iba v prípade, ak je zrejme dobrovoľná súčinnosť osoby, ktorá je vlastníkom alebo oprávneným užívateľom danej veci a v takom prípade postačuje použitie inštitútu vydania alebo odňatia veci po prípadnom predchádzajúcom, resp. súčasnom vykonaní obhliadky podľa § 154 ods. 1 Tr. por. bez nariadenia prehliadky podľa § 100 ods. 1 Tr. por. alebo § 101 ods. 1 Tr. por., pričom aj v prípade nariadenia domovej prehliadky alebo prehliadky iných priestorov alebo pozemku sa od výkonu prehliadky upustí alebo sa ukončí, ak sa dobrovoľne vydanie individuálne určenej veci dosiahlo predošlou výzvou pri splnení podmienok uvedených v § 104 ods. 1, ods. 2 Tr. por. (k tomu primerane R 17/2015).

Podľa dovolacieho súdu je v zásade teda nesprávny právny názor, že na prehliadku motorového vozidla v trestnom konaní (pri dobrovoľnej nesúčinnosti dotknutej osoby) sa nevzťahuje postup podľa § 101 Tr. por. V tomto ohľade treba poukázať, že skutočnosť, že na prehliadku motorového vozidla v trestnom konaní je potrebný vydať príkaz podľa § 101 Tr. por. vyplýva z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 31/2012, II. ÚS 670/2016, I. ÚS 67/2018, I. ÚS 382/2018, IV. ÚS 101/2019) a Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 2 Tdo 37/2011, 2 Tdo 13/2013, 2 Tdo 56/2014, 2 Tdo 57/2014, 6 Tdo 57/2015), v zmysle ktorej treba predmetné vyššie uvedené rozhodnutie Ústavného súdu SR považovať za ojedinelé, vymykajúce sa ustálenej súdnej praxi v tejto otázke. Pokiaľ krajský súd v napadnutom uznesení teda uviedol, že nemá poznatky o tom, že judikatúra Ústavného súdu SR rozvinula právny názor uvedený v jeho uznesení č. k. I. ÚS 363/2009-16 z 25. novembra 2009 aj iným smerom, ide o záver vecne nesprávny a odporujúci rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR známej a zverejnenej už v období predchádzajúcemu vydaniu napadnutého uznesenia krajského súdu.

Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že tá samotná skutočnosť, že motorové vozidlo je hnutelná vec, nemá ten dôsledok, že by ho nebolo možné považovať za iný priestor neslúžiaci na bývanie podľa § 99 ods. 2 Tr. por. V tomto ohľade treba poukázať, že súdna prax je ustálená na tom, že dokonca aj za obydlie podľa § 99 ods. 1 Tr. por. sa nepovažujú iba nehnuteľnosti a podstatným je v tomto ohľade posúdenie, či ide o priestor slúžiaci na bývanie a za taký priestor sa považuje aj obytný prívies slúžiaci na trvalé bývanie, ktorý bezpochyby nehnuteľnosťou nie je. Pokiaľ teda aj samotným obydlím môže byť hnutelná vec, nie je rozumný dôvod o to viac nepovažovať hnutelnú vec za priestor neslúžiaci na bývanie (argument a maiori ad minus, od väčšieho k menšiemu).

Z uvedeného je zrejme, že dovolací súd dospel k záveru, že v prípade prejednávanej veci nevyhnutnou podmienkou, aby sa mohlo zasiahnuť do obvineného základného práva na nedoknuteľnosť osoby a jej súkromia podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy SR (za zásah, do ktorého treba považovať prehliadku motorového vozidla obvineného), bolo vydanie príkazu na prehliadku daného motorového vozidla podľa § 101 ods. 1 Tr. por., čo zjavne nebolo splnené.

Dovolací súd zároveň skúmal, či neboli materiálne splnené podmienky na postup podľa vyššie citovaného § 101 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého by bolo možné v danej veci vykonať prehliadku motorového vozidla bez príkazu, ak príkaz či súhlas prokurátora nemožno dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad (ostatné alternatívy uvedené v tomto ustanovení nepripadali do úvahy, keďže nešlo o osobu pristihnutú pri trestnom čine, keďže existovalo zatiaľ iba podozrenie o prevoze omamných a psychotropných látok, ani o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie ani o prenasledovanú osobu

ukrývajúcu sa v motorovom vozidle).

Dovolací súd dospel k záveru, že v danej veci o takú situáciu nešlo. Ohľadom možnosti či nemožnosti dosiahnutia súhlasu prokurátora vopred dovolací súd uvádza, že z úradného záznamu Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Stred z 3. mája 2018, sp. zn. PPZ-NKA-PZJ3-28-070/2018-PZ (č. l. 6), vyplýva, že podkladom pre zadržanie obvineného bola vopred známa informácia z operatívno-pátracej činnosti, ktorú získali policajti danej expozitúry Stred toho istého dňa, že obvinený má v motorovom vozidle prevážať omamné a psychotropné látky. Z uvedeného vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní už v čase pred zastavením motorového vozidla disponoval vopred informáciou z operatívno-pátracej činnosti o prevoze omamnej či psychotropnej látky v motorovom vozidle a aj z obsahu samotnej zápisnice o obhliadke vozidla vyplýva, že už pri nej bola prítomná vo veci konajúca vyšetrovatelka (mjr. T.) a aj policajt z operatívy, ktorý spisoval uvedený úradný záznam (označený ako ČOZ XXXXXX). Daná informácia z operatívno-pátracej činnosti mala byť z toho istého dňa ako bola vykonaná obhliadka motorového vozidla (fakticky jeho prehliadka), čo by mohlo za určitých okolností spĺňať podmienku, že súhlas prokurátora nebol možný dosiahnuť vopred, napríklad za situácie, že by hneď na základe dotknutej informácie bolo nutné vykonať zastavenie motorového vozidla, čo však v tejto veci nie je z vykonaných dôkazov bezrozporne zistiteľné (nevyplyva z nich, ako dlho bola daná informácia známa a vyplýva z nich iba skutočnosť, že mala byť z toho istého dňa, keď bolo vykonané aj zadržanie obvineného a prehliadka jeho motorového vozidla).

Aj keď vzhľadom na uvedené môžu zostať pochybnosti o tom, či konajúca vyšetrovatelka mohla súhlas prokurátora dosiahnuť vopred, podľa dovolacieho súdu bez akýchkoľvek pochybností nie je splnená druhá dotknutá podmienka uvedená v § 101 ods. 3 Tr. por., a to že išlo o takú situáciu, že vec neznesla odklad. Za situáciu, keď vec neznesie odklad, právna teória a ustálená súdna prax charakterizuje taký stav, keď treba bezodkladne zaistiť vec, v prípade ktorej hrozí, že bude zničená a pod. (Štefan Minárik a kol.: Trestný poriadok. Stručný komentár, Iura Edition, 2010, druhé vydanie, str. 338), resp. také výnimočné situácie, keď je potrebné bezodkladné zaistenie veci dôležitej pre trestné konanie, pretože bezprostredne hrozí jej ukrytie na inom mieste, jej zničenie, poškodenie, zašantročenie a pod. (III. ÚS 172/2010). V danom prípade je zrejmé, že nemohlo ísť o takú situáciu, keďže bola vykonávaná policajná akcia za účelom zadržania obvineného ako podozrivého z neoprávneného prechovávaného omamných a psychotropných látok v jeho motorovom vozidle, motorové vozidlo po jeho zastavení bolo pod dohľadom a v moci polície a priamo na mieste sa nachádzala vyšetrovatelka, pričom treba poukázať, že aj samotná obhliadka motorového vozidla bola uskutočňovaná v dvoch dňoch, najskôr 3. mája 2018 medzi 19.55 hod. a 22.20 hod. a následne 4. mája 2018 medzi 12.10 hod. a 13.35 hod. a predmetná injekčná striekačka bola nájdená a zaistená až pri druhej časti obhliadky vykonanej 4. mája 2018 (zápisnica o obhliadke vozidla na č. l. 121 - 124).

Dovolací súd zo spisu nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by poukazovali, že by v prípade motorového vozidla obvineného, resp. vecí v ňom sa nachádzajúcich, hrozilo ich ukrytie, zničenie, poškodenie alebo iný obdobný stav či činnosť vzhľadom k tomu, že dané motorové vozidlo bolo po jeho zastavení a zadržaní obvineného už fakticky pod dohľadom a v moci polície, a teda že by vec neznesla odklad ako zákonná podmienka na postup podľa § 101 ods. 3 Tr. por. Táto faktická situácia ohľadom osoby obvineného a jeho motorového vozidla nepochybne umožňovala konajúcej vyšetrovatelke, aby pred samotnou prehliadkou motorového vozidla vydala predmetný príkaz podľa § 101 ods. 1 Tr. por. po súhlase prokurátora, ktorý si mohla vyžiadať telefonicky, resp. taký príkaz mohol vydať aj dotknutý dozorový prokurátor, ktorý musel byť oboznámený s podstatou vykonávaného úkonu.

Z uvedeného potom vyplýva, že dovolací súd nezistil splnenie všetkých podmienok podľa § 101 ods. 3 Tr. por. na vykonanie prehliadky motorového vozidla obvineného bez príkazu prokurátora alebo policajta s predošlým súhlasom prokurátora.

Pre úplnosť treba uviesť, že dovolací súd uvedené skutočnosti uvádza pre úplnosť, keďže zo spisového materiálu vyplýva, že postup podľa § 101 ods. 3 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní ani formálne

neuvádzali a podľa tohto ustanovenia teda ani v skutočnosti fakticky nemohli postupovať. V tomto ohľade navyše nebola splnená jednak podmienka uvedená v poslednej vete § 101 ods. 3 Tr. por., teda že by o vykonaní prehliadky motorového vozidla bol bez meškania upovedomený orgán, ktorý bol oprávnený vydať súhlas podľa § 101 ods. 1 Tr. por., t. j. prokurátor (zo spisu vyplýva vyrozumienie prokurátorky Okresnej prokuratúry Žilina iba ohľadom zadržania obvineného), jednak ani postup podľa § 104 ods. 1 Tr. por. ohľadom predchádzajúcej výzvy na dobrovoľné vydanie veci vo vzťahu k osobe, ohľadom ktorej sa má úkon vykonať.

Uvedené zistenia dovolacieho súdu majú ten následok, že vec zaistenú z takto vykonanej prehliadky motorového vozidla v rozpore s § 101 Tr. por. nie je možné použiť ako dôkaz v trestnom konaní, čo vyplýva aj z ustanovenia § 119 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého za dôkaz môže slúžiť len to, čo sa získalo z dôkazných prostriedkov vykonaných podľa zákona.

Podľa ustálenej súdnej praxe za zákonný spôsob získania dôkazu treba považovať jednak splnenie formálnych, t. j. procesných podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom na vykonanie konkrétneho dôkazu a jednak splnenie obsahových (materiálnych) podmienok, t. j. aby úkon (použitý dôkazný prostriedok na vykonanie dôkazu) bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť (primerane R 38/2003-I.). V danom prípade neboli ohľadom zaistenia metamfetamínu splnené formálne (procesné) podmienky vyžadované Trestným poriadkom na vykonanie prehliadky iných priestorov vo vzťahu k danému motorovému vozidlu obvineného.

Z uvedených skutočností vyplýva, že primárne zaistený dôkaz v trestnom konaní (injekčná striekačka s obsahom metamfetamínu v motorovom vozidle obvineného) nebol získaný zákonným spôsobom, a teda na takto získaný dôkaz nie je možné v konaní prihliadať a ide o dôkaz nepoužiteľný a absolútne neúčinný (keďže nezákonnosť pri jeho získaní už nie je možné odstrániť, pretože predmetný procesný úkon nie je možné opätovne vykonať a bol získaný procesným úkonom vykonaným v rozpore s Trestným poriadkom, bez vydania príslušného príkazu podľa § 101 ods. 1 Tr. por., resp. bez splnenia podmienok uvedených v § 101 ods. 3 Tr. por., čím je postihnutý podstatnou chybou konania). Uvedené sa vzťahuje aj na ďalšie vykonané úkony viažuce sa na takto získaný dôkaz (najmä znalecké skúmanie obsahu zaistej injekčnej striekačky), t. j. nezákonnosťou sú postihnuté aj ďalšie dôkazy vykonané na podklade nezákonne získaného dôkazu (dôkaz získaný v rozpore so zákonom prenáša svoju nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť aj na ďalšie dôkazy, ktoré vychádzajú z obsahu nezákonne získaného dôkazu, tzv. teória plodov otráveného stromu).

Pokiaľ teda krajský súd napadnutým uznesením podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol odvolanie obvineného (v odvolaní pritom obvinený namietal aj postup pri prehliadke motorového vozidla bez splnenia podmienok podľa § 101 Tr. por.), porušil tým zákon v tomto ustanovení a v ustanoveniach § 101 Tr. por. a § 119 ods. 3 Tr. por. v neprospech obvineného z dôvodu § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. Dovolací súd zároveň zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a obsahovo nadväzujúce rozhodnutia a prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Vec sa týmto dostáva späť do štádia odvolacieho konania, kde bude musieť krajský súd ako odvolací súd opätovne rozhodnúť o podanom odvolaní obvineného. V novom konaní bude krajský súd povinný dôsledne vyhodnotiť odvolacie námietky obvineného s dôrazom na tú podstatnú odvolaciu námietku, ktorej obsahom je namietanie skutočnosti, že v prípade prehliadky motorového vozidla bolo nevyhnutné postupovať podľa § 101 ods. 1 Tr. por. a krajský súd bude musieť zohľadniť aj právny názor dovolacieho súdu uvedený v tomto rozhodnutí, podľa ktorého nie je možné pri rozhodovaní prihliadnúť prioritne na dôkaz, ktorý bol získaný z prehliadky motorového vozidla bez toho, aby bol vydaný príkaz na prehliadku iných priestorov podľa § 101 ods. 1 Tr. por. a ani na nadväzujúce dôkazy vykonané na podklade takto nezákonne získaného dôkazu (§ 391 ods. 1 Tr. por.).

Dovolací súd napokon pripomína, že dotknuté rozhodnutie krajského súdu bolo týmto rozhodnutím dovolacieho súdu zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, a preto v novom konaní nemôže dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech (§ 391 ods. 2 Tr. por.).

K ostatným dovolacím námietkam dovolací súd uvádza, že vzhľadom k tomu, že bol zistený postup rozporný so zákonom ohľadom toho, že sa pri prehliadke motorového vozidla nepostupovalo podľa § 101 Tr. por., bolo irelevantným posudzovať dovolacie námietky ohľadom obsahu a priebehu samotného úkonu. Pokiaľ obvinený namietal nesprávnosť zadržania podľa § 85 ods. 2 Tr. por., tak dovolací súd poukazuje, že krajský súd výslovne v napadnutom uznesení uviedol, že k obmedzeniu osobnej slobody obvineného došlo fakticky podľa § 85 ods. 1 Tr. por. a uvedenie ustanovenia § 85 ods. 2 Tr. por. v zápisnici o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby je iba zrejmom nesprávnosťou, ktorá nemá vplyv na zákonnosť trestného konania. Z uvedeného vyplýva, že dovolací súd nezistil aj existenciu uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por.

K výroku o väzbe (bod IV.)

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil,

a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

Vzhľadom k tomu, že obvinený vykonával trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na základe podaného dovolania zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obvineného, bolo nutné podľa § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodnúť súčasne o väzbe. Keďže z vyššie uvedeného vyplýva, že nosný dôkaz v prejednávanej veci (zaistená injekčná striekačka s obsahom metamfetamínu) bol zaistený v motorovom vozidle v rozpore s § 101 Tr. por. a obvinenému sa kladie za vinu v obžalobe a v rozsudku okresného súdu práve a len neoprávnené prechovávanie tohto metamfetamínu, podľa dovolacieho súdu nemožno považovať za splnenú už prvú materiálnu podmienku väzby vyplývajúcu z predvetia § 71 ods. 1 Tr. por. (skutkové okolnosti vzatia do väzby), t. j. že zo zabezpečených dôkazov vyplýva, že trestné stíhanie obvineného je vedené dôvodne a že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že konanie, pre ktoré je vedené trestné stíhanie, sa stalo, má znaky trestného činu a existuje dôvodné podozrenie, že sa ho dopustil obvinený. V prípade, že súd dospel k záveru, že nie je splnená prvá materiálna podmienka väzby vyplývajúca z predvetia § 71 ods. 1 Tr. por., je bezpredmetným skúmanie existencie niektorého z dôvodov väzby upravených v jednotlivých písmenách § 71 ods. 1 Tr. por. Na základe uvedeného teda dovolací súd rozhodol o nevzatí obvineného do väzby.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.